

MŮJ MILÝ DENÍČKU™

*Fakt nejsou kluci
z jiné planety?*

Jim Benton

FRAGMENT

Můj milý deníčku Fakt nejsou kluci z jiné planety?

také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz

Jim Benton

Můj milý deníčku – Fakt nejsou kluci z jiné planety? – e-kniha

Copyright © Fragment, 2014

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Příběhy z Mackerelské základní školy
od Jima Bentona

MŮJ MILÝ DENÍČKU™

*Fakt nejsou kluci
z jiné planety?*

Jamie Kellyová

DEAR DUMB DIARY™ – OKAY, SO MAYBE I DO HAVE SUPERPOWERS
Copyright © 2011 by Jim Benton

**Žádnému skutečnému klaunovi nebylo
při psaní tohoto deníku ublíženo. Moc.**

Můj superčlověčí dík patří Kristen LeClercové
a mým spoluviníkům z nakladatelství Scholastic:
Steveu Scottovi, Elizabeth Krychové,
Susan Jeffersové,
Anně Bloomové a Shannon Penneyové.

TENHLE DENÍK JE MAJETKEM

Jamie Kellyové

Škola: Mackerelská základní škola

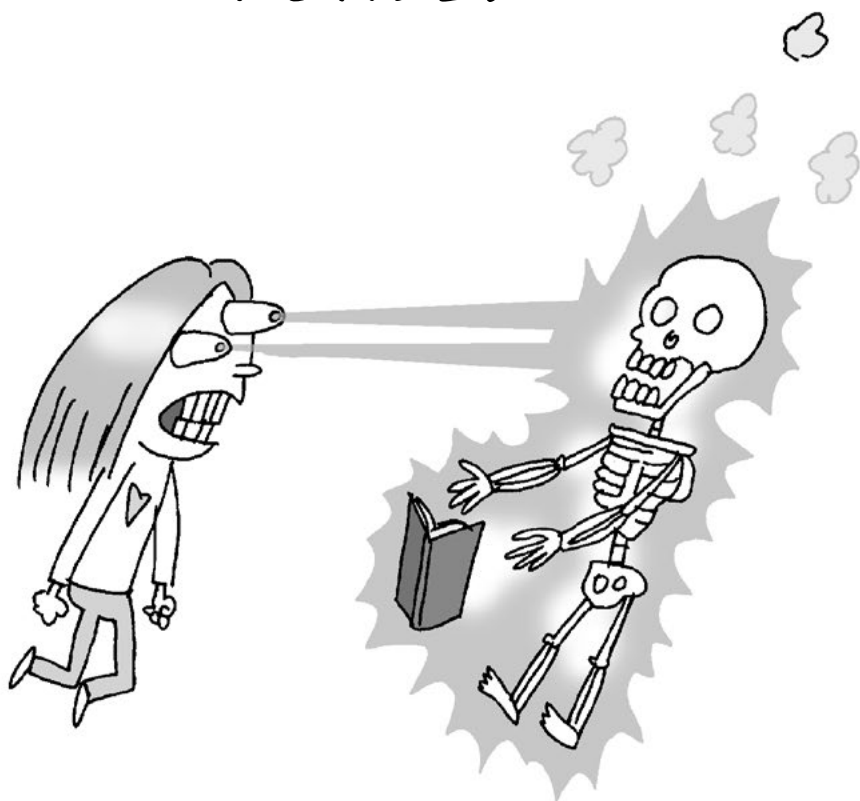
Kamarádi: ISABELLA, EMMILY,
PRÉVINKA, ANGELINA,
PREVÍT

Zvláštní
schopnosti: psaní, tanec,
třpytkování, kreslení,
péče o mravence

NEČTI
MŮJ DENÍK!!

JINAK PROTI TOBĚ
MOŽNÁ POUŽIJU SVŮJ

LASEROVÝ
POHLED!!!

NEBO SVŮJ
LEDOVÝ POHLED
nebo KOUŘOVÝ POHLED
nebo SMRADLAVÝ POHLED
nebo BÍGLOVSKÝ POHLED

A NEKECÁM, TAKOVÁ
VĚC JAKO BÍGLOVSKÝ
POHLED EXISTUJE.

TAK SI PROSTĚ DÁVEJ BACHA.

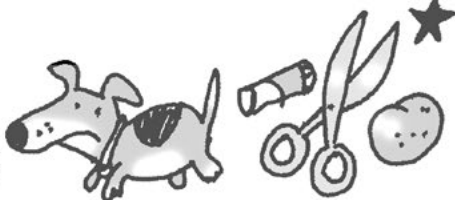
až na ty nechutné soukromé záležitosti, které se odehrávají za zavřenými dveřmi –, a pokud narušíte posvátnost mého deníku, strašlivě se vám pomstím.

Kdybyste mě teď viděli, vážně byste se vyděsili, jak výhrůžně zatínám pěsti.

Níže podepsaná

Jamie Kellyová

P. S. I když nejsi zločinec nebo kriminálník, stejně tě sleduju, takže polož ten deník a zmiz. **Pořád zatínám pěsti**, tak si na mě dej pozor.

Neděle 01

Milý deníčku,

jestli tě nějaká dívka požádá, abys ji kopl do obličeje, dotyčná okamžitě zapomene, že tě o to požádala.

Isabella u nás byla přes noc a pracovaly jsme na mém účesu. V létě jsem se nechala ostříhat úplně nakrátko a myslela si, že mi pak narostou **krásné, lesklé** vlasy, protože tohle by se stalo v pohádce, a já věřím, že dřív nebo později mám na pohádku právo.

Ale narostly mi hustější. Vlastně **TAK** husté, až mám dojem, že mi snad z každého vlasového váčku v místě, kde dřív býval jenom jeden vlas, rostou dva.

Angelina se také nechala ostříhat úplně nakrátko, a jí samozřejmě **NAROSTLY** vlasy hedvábnější a krásnější, ale s tím jsem tak trochu počítala. Skoro se divím, že jí na hlavě nevyrostly taky peníze.

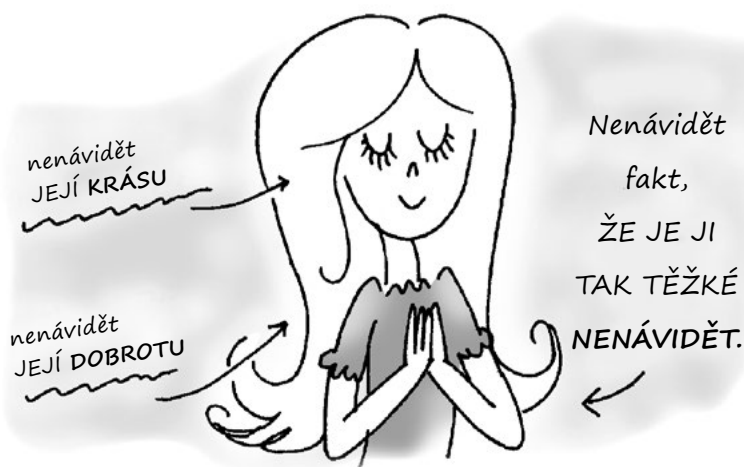
*Zdá se,
že moje vlasy
jsou i zlejší.*

Ve skutečnosti jsme si s Angelinou v létě užily: navštívily jsme zábavní park, byly jsme v zoologické zahradě, tiše jsme seděly a poslouchaly, jak jí rostou vlasy. (Vážně je slyšíš. A její nehty taky.)

V jistou dobu v létě jsem si začala myslet, že je **špatné** nenávidět Angelinu kvůli tomu, jak vypadá. A voní. A směje se. A usmívá se. A mrká. A sedí.

Když jsem konečně prokoukla její úžasnost, když jsem hlouběji pochopila její podstatu, když jsem se snažila nevidět třpytivý saténový blondatý vodopád, který se jí rozlévá po ramenou a vytváří louži v srdci všech kluků v okolí, spatřila jsem člověka, který je laskavý, velkorysý, čestný a hodný. A uvědomila jsem si, že bych ji neměla nenávidět proto, jak vypadá.

Existuje prostě **tolik moc** jiných věcí, pro které ji můžu nenávidět.

A přesto si už nemyslím, že k ní stále cítím **nenávisť**. Je pravda, že vyhrála v loterii krásy, v loterii osobnosti, v loterii duše a ve všech ostatních loteriích, ale ve skutečnosti za to **nemůže**.

Takže, pokud něco, spíš bych měla Angelinu litovat, že se narodila tak nenáviděňíhodná.

Já vím, milý deníčku. Je těžké pochopit, jak jsem úžasná – když jsem **přestala** nenávidět někoho, kdo si o to evidentně říká –, ale dovol, abych ti to vysvětlila: jsem díky tomu **OPRAVDU** úžasná. Stejně úžasná jako anděl, který umí střílet z očí cukrovou polevu.

Ale zpátky k mojí noze a vztahu, který měla nedávno s Isabelliným obličejem.

